

ת"פ 39908/08/14 - מדינת ישראל נגד י ש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 39908-08-14 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י ש (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם שבפניי יליד שנת 1975, הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת קטין, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24/8/14 עובר לשעה 23:00, רכש הנאשם בקבוק ויסקי ושתה את מרבית תכולתו בו במקום.

בשעה זו לערך שהה נ.א, קטין יליד 1999 (להלן: "**המתלון 1**") בחברת קטינים נוספים באיזור בית חב"ד בקריית ארבע (להלן: "**המקום**").

הנאשם הגיע אף הוא למקום, כשהוא בגילופין. לפתע, אחז הנאשם בצווארו של המתלון 1, חנק אותו וגרר אותו למרחק של כ-20 מטר, תוך שהוא מפציר (?) במתלון 1 למסור לידיו את הטלפון הסלולארי שלו מסוג גלקסי 2 (להלן: "**הפלאפון**").

כתוצאה מעשיו של הנאשם, התקשה המתלון 1 לנשום וצעק לעזרה. בשלב מסוים, מסר המתלון 1 את הטלפון הנייד לנאשם, הצליח להשתחרר מאחיזת המתלון ולהימלט ממנו. הנאשם רדף אחרי המתלון 1, בעט בו באחוריו וזרק לעברו את הטלפון, דבר שגרם להתנפצות המכשיר.

בהמשך, הגיע הנאשם לאזור בנין 5 בקריית ארבע, שם פגש את א.ר. (להלן: "**המתלון 2**"). הנאשם קרא לעבר המתלון 2, אולם זה לא נענה לקריאותיו.

הנאשם התקרב בריצה לעבר המתלונן 2, תפס בחוזקה בצווארון חולצתו, ניסה לחנקו ובעט בו באזור המותן. המתלונן 2 צעק לעזרה ועוברי אורח שחלפו במקום הזעיקו את המשטרה.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר תקף ללא סיבה וללא כל התגרות עוברי אורח תמימים, תוך התייחסות למידת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים ולנזק שנגרם למתלונן 1.

במועד הטיעונים לעונש, שמעתי את נפגע העבירה, המתלונן 1 אשר סיפר על הפחד שאחז בו בעת אירוע התקיפה, ועל חששו כי הנאשם מבקש להורגו. עוד העיד המתלונן 1 על המשבר שעבר בעקבות האירוע, על החבלות הפיזיות שנגרמו לו, על קושי להירדם בלילות, על חרדות מהן סבל (תיאר כי עוד טרם המקרה אובחן כבעל הפרעה OCD) שהתעצמו עוד בעקבות האירוע ועל הצורך לעבור טיפול פסיכולוגי.

העד סיפר על הפחדים המלווים אותו היום, ואשר באים לידי ביטוי בצורך במגע, וכפי שהסביר בלשונו: "כשאני עובר ליד משהו אני חייב לנגוע בו". המתלונן סירב לקבל התנצלותו של הנאשם באולם בית המשפט.

התביעה מבקשת להשית על הנאשם עונש מאסר למשך 10 חודשים נוכח עברו הקודם בעבירות אלימות, והעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

מנגד, טוען הסנגור כי העונש לו עותרת התביעה אינו מידתי וחורג מהעונש שיש להטיל בנסיבות כתב האישום.

הסנגור מטעים כי אין מדובר באירוע בעל תכנון מוקדם, טוען כי נמנע מן הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו בשל היותו שיכור, מפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ולמעט עבירת אלימות משנת 2010, קיימות בעברו עבירות ישנות מאוד.

הסנגור טוען למתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר ומבקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, המגיעים לחודשיים ימים.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 39 שנה, בן שלישי במשפחה המונה זוג הורים ו-5 ילדים. אבי הנאשם נפטר לפני שנים בשל בעיות בריאותיות.

הנאשם תיאר את אביו כאדם בעייתי שלא כיבד חוקים וגבולות ולא סיפק חום, ביטחון והכוונה לילדיו.

אמו של הנאשם תוארה על ידו כדמות חיובית אך שלא הייתה פנויה להיענות לצרכי ילדיה.

מעיון בקורות חייו של הנאשם עולה כי במשך השנים עבר הנאשם במסגרות לימוד שונות אך לא הצליח להתמיד בהן ולא למד באופן סדיר.

בגיל 18 שנה גויס הנאשם לצה"ל, אך לאחר תקופה בת שנה ו-8 חודשים ערק מן השירות ונדון למאסר. לדבריו, במהלך מאסרו חווה טראומות קשות שייתכן ובעקבותיהן החל בביצוע עבירות אלימות כלפי דמויות סמכותיות.

בעברו של הנאשם, אשפוז פסיכיאטרי בכפייה משנת 1995 ככל הנראה על רקע שימוש בסמים. בענין זה מסר הנאשם לשירות המבחן כי לאורך השנים השתמש בחומרים פסיכואקטיביים ובמיוחד באלכוהול. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטה לטשטש קיומה של בעיית התמכרות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במערכת משפחתית בעייתית בה לא הוצבו לו גבולות, ובה נחשף להתנהגות שאינה נורמטיבית ונטולת גבולות. כתוצאה מכך התפתחו אצל הנאשם קווי אישיות אנטיסוציאליים הבאים לידי ביטוי בנטיה למיקוד שליטה חיצוני וקושי בגילוי אמפטיה. עוד התרשם שירות המבחן מדפוסי חשיבה נוקשים, קשיים בוויסות רגשי, בעמידה בגבולות ובשליטה בכעסים.

להערכת שירות המבחן קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית ללא טיפול.

היסטוריה עבריינית והתייחסותו לעבירה הנוכחית

לנאשם הרשעות בעבירות אלימות מהשנים 1995-1996, והרשעה נוספת בעבירות של איומים ותקיפה סתם משנת 2010, בגין הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

המלצת שירות המבחן

שירות המבחן מעדכן כי בפגישה שקיים עם הנאשם במקום מעצרו סירב הנאשם לשתף פעולה, גילה יחס תוקפני וחשדני וטען כי אינו מעוניין בטיפול.

משכך, נעדר שירות המבחן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

דין וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

כתב האישום מפרט 2 אירועים נפרדים: חלקו הראשון של כתב האישום מתייחס לאירוע במהלכו תקף הנאשם את המתלונן 1 וגרם נזק למכשיר הטלפון הנייד שלו וחלקו השני מתאר את אירוע תקיפתו של המתלונן 2.

מדובר באירוע אחד המורכב משני מעשים. המעשים אירעו ברצף זמן, לכל אירוע מתלונן משלו, ולפיכך מדובר בשני מעשים נפרדים באותו אירוע. בהתאם לפסיקה הנוהגת יקבע מתחם אחד לשני האירועים. (ראה ע"פ 4910/13).

חלקו הראשון של כתב האישום - תקיפת קטין והיזק לרכוש במזיד

הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת קטין תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. העבירות משולבות זו בזו, וקיימת זיקה מהותית ביניהן.

על חומרת העבירה של תקיפת קטין ניתן ללמוד מן העונש החמור הקבוע בצדה, שהינו מאסר בן 5 שנים.

עבירה של פגיעה בקטין ידועה בחומרתה, שכן באלימות הננקטת נגד קטין יש מעבר לפגיעה הפיזית גם משום השפלה, כאשר הינו עומד חסר אונים ובמצב של נחיתות מול אדם בוגר, הגדול ממנו במידות ובשנים. פגיעה בקטין עלולה ליצור גם טראומה אותה ישא הקטין זמן ממושך בשל גילו הרך. לפיכך, מוטלת על החברה חובה מוגברת להגן על שלומו הגופני, רוחו, כבודו ובטחונו של הקטין, אשר ניצב חסר ישע אל מול אלימות המופעלת כלפיו. בענין זה מפנה לע"פ 30/04 פלוני נגד מדינת ישראל, שם נאמר:

"הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי חד משמעי"

בחנית הפגיעה בערך החברתי המוגן בעבירות מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית וקשה, שכן הנאשם תקף את המתלונן 1 מבלי כל התגרות, כאשר כל חטאו של המתלונן 1 היה שחלף במקום ונתקל בנאשם וכל תחינותיו של

המתלון 1 לנאשם כי יחדל ממעשיו, לא הועילו.

על פי עובדות כתב האישום, אחז הנאשם את הנאשם בצווארון חולצתו, חנק אותו, גרר אותו מרחק 20 מטרים תוך שהוא מאלצו להעביר לרשותו את מכשיר הטלפון שלו. גם לאחר כניעתו של המתלון 1, ומשמסר זה את הטלפון לידי של הנאשם ונמלט מן המקום, לא הרפה הנאשם מהמתלון 1, הוסיף לרדוף אחריו, תוך שהוא בועט באחוריו ומשליך לעברו את מכשיר הטלפון שניזוק.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי כי לא קדם לעבירה תכנון ואת הנסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה. בעניין זה אציין כי העובדה לפיה היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, אינה יכולה לשמש תירוץ או להוות סיבה להקלה בעונשו. בע"פ 9356/09 נפסק בעניין זה כי:

"השפעת האלכוהול שלה היה נתון המערער, לפי הטענה, אינה - לטעמי - נסיבה מקלה, השכרות אינה מהווה הגנה, למעט במצב הנדיר והלא שכיח של שכרות שנגרמה שלא מרצונו ומדעתו של הנאשם. אך במצב הדברים הרגיל, כאשר אדם משתכר מרצונו החופשי, קובע המחוקק חזקה משפטית כי מתקיימת בו המחשבה הפלילית הנדרשת לביצוע העבירה. דברים אלה יפים לא רק במישור האחריות הפלילית, כי אם גם בכל שאמור בענישת עבריין שהיה נתון להשפעת אלכוהול .."

על אף שלא הוגש תסקיר נפגע, ניתן ללמוד מעדותו של המתלון 1 שנמסרה בהסכמת הנאשם ללא הצהרת נפגע עבירה, על הנזק שנגרם לו בגין האירוע שכלל חרדות שהעצימו, ולילות ללא שינה וצורך בקבלת טיפול נפשי.

מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפת קטין הינו רחב, ומשתנה בין היתר, בהתאם לזהות התוקף והמותקף, הקרבה ביניהם, הרקע לתקיפה, עוצמת התקיפה והנזק הנגרם בעקבותיה, והוא יכול לנוע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום-פתח תקווה) 13025-12-09 **מדינת ישראל נ' בדיר** (31.8.10), הכה נאשם בעל עבר פלילי מכביד ששימש כאב בית בבית ספר תיכון, תלמיד וגרם לו חבלות. על אף המלצת שירות המבחן בדבר נקיטת דרכי שיקום והטלת מאסר מותנה, הוטלו על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום-עכו) 4293-09-09 **מדינת ישראל נ' פאעור** (4/11/10) הוטל עונש של 6 חודשי מאסר מותנה ופיצוי בסך 1,000 ₪, על נאשם בעל עבר פלילי קל, אשר סטר לשכנו, קטין שהציק לבנו הנכה.

בת"פ (שלום-תל אביב) 37574-11-09 **מדינת ישראל נ' מור** (29.4.12), הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 2,500 ₪. הנאשם נורמטיבי וללא עבר פלילי הורשע בעבירה של תקיפת קטין אשר תקף את בנו, וכאשר הקטין המותקף היה מצויד בסכין אותה שלף במהלך האירוע.

ת"פ 5653-08-08 מדינת ישראל נגד כהן (2/9/12), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת קטין בכך ששמע שנערים, ביניהם המתלונן, משחקים משחק העלול לסכן את בריאותו של בנו (שזמן קצר לפני כן הורד מראשו קיבוע מיוחד בשל פגיעת ראש קודמת), הגיע למגרש משחקים, סימן למתלונן, שהיה אז נער בן 13 שנה, להתקרב אליו, ומשהתקרב אליו, הפילו ארצה, בעט בו בבטנו וגרם לו חבלות שהצריכו מתן טיפול רפואי למתלונן.

בית המשפט ציין כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין עבודות שירות למאסר בפועל לתקופה ממושכת. בהתחשב בזמן שחלף, בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי ובתרומתו לקהילה הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪.

בת"פ 6237/07 מדינת ישראל נ' קצין (7/5/13) שעסק בנאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפת קטין, בכך שבמסגרת סכסוך שכנים בינו לבין שכניו, עמד הנאשם מול שכנו, שהיה בעת האירוע קטין, כאשר שניהם הרימו קרשים מעץ אחד אל מול השני ובסופו של דבר הנאשם הנחית את הקרש שבידו על ראש הקטין ופצע אותו באופן שהצריך טיפול רפואי.

בית המשפט ציין בפסק דינו כי העבירה נעברה על רקע התנכלות של השכנים לנאשם, וכן מתייחס לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (7 שנים), תרומתו של הנאשם לחברה והיותו חסר עבר פלילי. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בנסיבות העניין נע בין מאסר מותנה למאסר לריצוי בעבודות שירות והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

בת"פ 10124/08 מדינת ישראל נ' שלמה זריהן (31.3.14) בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש ובאיומים. בעת האירוע היה הנאשם בעל קיוסק. המתלונן שטרם מלאו לו 18 שנה אותה העת הגיע לקיוסק וביקש לקנות סיגריות. הנאשם סירב למכור לו, המתלונן עזב את הקיוסק, הסתובב אל עבר הנאשם וסימן בידו תנועה שעוררה את חמתו של הנאשם.

בהמשך למתואר, ניגש הנאשם אל המתלונן, אחז בגרונו ואיים עליו כי יהרגו. הנאשם קפץ עליו, אחז בחולצתו עד שנקרעה, נגח בפניו של המתלונן היכה באגרופו בפניו, כתוצאה מהתקיפה נעקרו 2 משניו של המתלונן.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף עונשים נלווים.

חלקו השני של כתב האישום - תקיפה סתם

על פי כתב האישום, מעשה התקיפה בא לידי ביטוי בכך שללא כל התגרות מצד המתלונן 2 ולמעשה ללא כל אינטראקציה קודמת בין השניים, אחז הנאשם בחוזקה בצווארון חולצתו של המתלונן 2, ניסה לחנקו ובעט בו באזור מותניו.

מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מעשה זה נמצא ברף הנמוך יחסית של העבירה. ביחס לעבירת התקיפה בדיקת הפסיקה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי מתחם הענישה במקרים דומים נע בין של"צ לבין מאסר קצר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובפסיקה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע כולו, לרבות לעבירה של היזק לרכוש במזיד, נע בין ארבעה חודשי מאסר בפועל לבין תשעה חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטעונו הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

כפי שפורט לעיל בהרחבה, עולה מהתסקיר הרקע המשפחתי המורכב ממנו הגיע הנאשם, שהיה כאמור ללא גבולות והכלה ותוך חשיפה להתנהגות לא נורמטיבית.

להערכת שירות המבחן, אלו הובילו להתפתחות קווי אישיות אנטיסוציאליים, הבאים לידי ביטוי בנטיה למיקוד שליטה חיצוני וחוסר יכולת לחוש אמפטיה לאחר.

עוד מציין שירות המבחן קושי לשלוט בכעסים, קושי בויסות הרגשי וחוסר יכולת לכבד גבולות. גם התפרצותו של הנאשם באולם בית המשפט כמתועד בפרוטוקול כלפי התובעת מעידה על קשיים אלו.

במצב דברים זה, ונוכח סירובו של הנאשם לעבור הליך טיפולי, ישנו סיכון להישנות התנהגות פוגענית מצדו בעתיד.

עיינתי בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם. לנאשם הרשעות קודמות משנת 2009 בעבירות של איומים ותקיפה סתם בגין נשפט ל-4 חודשי מאסר, והרשעות נוספות ישנות יותר מהשנים 1995 ו-1992, חלקן בעבירות אלימות. הנאשם אינו עבריין במובן זה שהוא מתפרנס מביצוע עבירות אך נראה כי מדובר באדם אלים אשר נוקט באלימות כאשר הוא נקלע למצבים מסוימים.

מנגד, נתתי משקל לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, מיד עם ביצוע העבירות, ובבית משפט ולא התעלמתי מהתנצלותו בפני המתלונן 1, הגם שזו לא התקבלה.

לאור השיקולים שהובאו לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו מיום מעצרו.
 2. שישה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מיום שחרורו אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות נגד הגוף.
 3. פיצוי כספי בסך 3,000 ₪ למתלונן 1 אשר ישולם עד ליום 1.5.15.
 4. פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ למתלונן 2 אשר ישולם עד ליום 1.7.15.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.